

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

**VRIJEN AAN DE LEIE of
IN 'T HEILIG LUIZEKE**

Een blijspel-revue in drie bedrijven

door

1880

Romain Deconinck

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1996

Nr.2314

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *VRIJEN AAN DE LEIE...* op te voeren moet de naam van auteur *ROMAIN DECONINCK* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Romain Deconinck
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

6 dames - 9 heren

Lieza, waardin uit het Heilig Luizeke

Dolf, 1° garçon

Tieste, schotelwasser

Crispijn Praeter

Siska, zijn dochter

Pier Waaier

Prosper Grootmans

Hij

Zij

Rosalie Geernaart

De prins

De visser

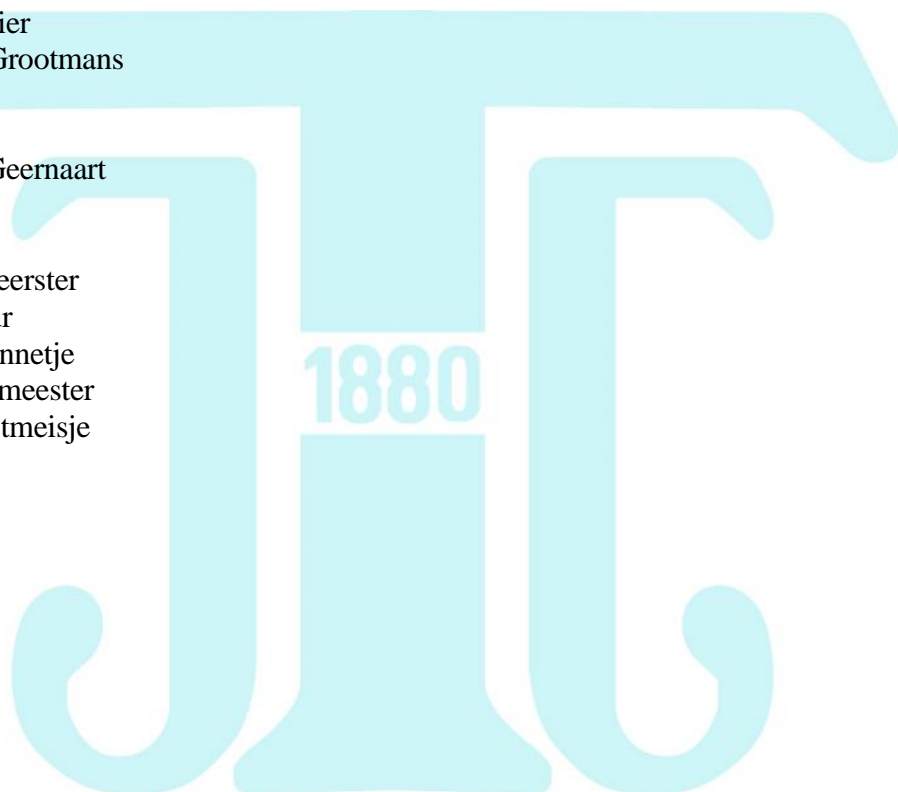
De kampeerster

De facteur

Het boerinetje

De burgemeester

Het dienstmeisje

E E R S T E B E D R I J F

1ste Tafereel - In 't Heilig Luizeke.

(Bij het opgaan van het doek en bij het spelen van de muziek ziet men het op het toneel stilaan morgen worden en stilaan beweging in de natuur komen. Het toneel stelt het volgende voor: over de lengte van het toneel, bijna in de fond ziet men een met gras begroeide berm waarachter zogezegd de Leie loopt, als fond ziet men de villa's langs de overzijde. Rechts ziet men nog een stuk van een kampeertent, langs de andere kant in de fond, schuin vanachter naar links ziet men het gasthof "In 't Heilig Luizeke". Links en rechts van voren staan terrastafeltjes en stoelen. Wanneer het nu licht begint te worden ontwaart men een visser die met de rug naar het publiek in de Leie zit te vissen. Op een gegeven ogenblik ziet men de toppen van de zeilen van een zeilboot die van rechts naar links passeert. Daarna komt uit de tent een jonge kampeerster in short, ze rekt zich uit, kijkt naar de hemel of het vandaag goed weer zal zijn, snuift de goede lucht op en gaat naar één der terrastafeltjes links. Op dit ogenblik komt de facteur op, klopt een paar maal op één der tafeltjes en roept: "Allo facteur... allo facteur". Bij de visser is er intussentijd ook beweging gekomen. Hij neemt z'n visgerief bijeen en zet zich eveneens aan één der tafeltjes. De jonge kampeerster is ondertussen ook gaan zitten en begint eveneens ongeduldig op de tafel te slaan, roepende: "garçon... garçon...". De visser die dit toneeltje gade slaat vindt er niets beter op dan ook op z'n tafeltje te kloppen.)

TIESTE : *(Op vanuit het gasthof. Hij is wat men noemt de schotelwasser uit de keuken. Hij is dusdanig gekleed.)* Stop... Stop... Wat veur een trommelconcert is dat hier van 's morgens vroeg!

FACTEUR : Ah, 't zou tijd worden... Tieste, 'k heb hier ne recommander veur uw madam, en dat moe afgetekend worden.

TIESTE : Is dat daarveure een rede veur op ons tafels te liggen kloppen dat er ons kiekens en hanen van wakker worden? *(Tot kampeerster die maar steeds verder klopt)* Als g'er niet uitscheidt van kloppen leg ik u over mijn knie en klop op uw achterfaçade dat al het stof uit uw korte broek zal zijn.

KAMPEERSTER : Kelner, ik verlang koffie.

TIESTE : Ten eerste ben ik gene kelder en ten tweede als ge kaffee moet hèn moede wachten totdat Dolf, ons chefgarçon, komt. (*tot visser, dreigend*) Hedde mij niet g'hoord?!

VISSER : (*houdt op met kloppen*) Luistert ne keer garçon kunde mij niet zeggen waar dat er hier ne viswinkel is.

TIESTE : 'k Ben gene garçon 'k ben de schotelwasser uit de keuken, en veur diene viswinkel dat moede aan Dolf onze chefgarçon vragen den diene is van alles op d'hoogte.

FACTEUR : Veur de laatste keer Tieste wilde iemand gaan halen die diene recommander wil aftekenen veur uw madam!

TIESTE : Moet madam zelve daarveure komen?

FACTEUR : Bij neen's, iemand die in heur vertrouwen staat ik ook goed.

TIESTE : Ah, dat is tons een karweitje veur Dolf, onze chefgarçon.

ALLEN : Dolf... Dolf... Dolf... (*tot hij opkomt.*)

DOLF : (*Op, gekleed als garçon*) Me voilà... me voilà...

Entreelied van Dolf. Lied 1

DOLF : Alstublieft nen roept zo niet,
 Ge zijt veel 't haastig.
 Als g'u haast dan worde rap nen oude mens.
 Alstublieft nen klopt zo niet
 Ge zijt veel 't haastig.
 Elk zijne toer en ik voldoe rap ulder wens.
 Bekijk die zonneschijn,
 Kan er iets schoonders zijn?
 Wie kan er op nen dag vol zonne haastig zijn?
 Binst dade wacht, wel op den duur,
 Profiteert van de natuur.
 Daarom ge moet niet haastig zijn,
 Wat moet het zijn?
 (*bij facteur*)
 Nen schoone brief,
 Is 't van mijn lief?
 Ah ik moe tekenen. Alstublieft...

(bij kampeerster)

Veur mad'moiselle een potje kaffee?

't Is al gereed, zie 'k ben er rap mee.

(bij visser)

En onze vriend,

Nog niet bediend?

Is naar ne viswinkel op zoek.

Ge vindt hier alles op den hoek.

ALLEN : Hier Adolf.

DOLF : Me voilà, me voilà, me voilà.

ALLEN : Hier Adolf.

DOLF : Me voilà, me voilà, me voilà, me voilà.

'k Ben steeds tot uw dienst.

Alstublieft nen roept zo niet,

Ge zijt veel 't haastig,

Als g'u haast dan worde rap nen oude mens.

Alstublieft nen klopt zo niet,

Ge zijt veel 't haastig,

Elk zijne toer en ik voldoe rap ulder wens.

(Allen komen rond Dolf staan.)

Bekijkt die zonneshijn,

Kan er iets schoonders zijn?

't Is gelijk 't drinkgeld, dat moet er toch ook zijn.

Al geefde mij maar tien procent,

'k Ben er rap al mee kontent.

(allen gaan weg)

Nu zijde 't haastig, naar da'k zie...

Ge zijt merci!

(Na het lied zijn facteur, kampeerster en visser afgegaan.)

DOLF : Is 't niet wreed Tieste zo moeten lopen van 's morgens vroeg en al veur niemendalle. Dat diene facteur nu geen drinkgeld geeft dat neem ik aan, z' ontvangen zelve veel te girre drinkgeld, maar gelijk die knappe juffrouw... 't Is

nog niet genoeg dat ze in een tente slaapt recht over "'t Heilig Luizeke" waar dade kamers kunt krijgen aan de meest voordelige prijzen...

TIESTE : Jamaar Dolf, ge ziet dat dat schaap geen cents heeft.

DOLF : Aan wat ziede gij dat?

TIESTE : Ei, z'heeft geen geld veur heur een lange broek te kopen, ze loopt daar zo mee een dutske van een broekske aan van heur kleine broere...

DOLF : Tieste ge zijt zot, dat is de mode.

TIESTE : Is dat de mode? En gij durft zeggen dat 'k ik zot ben...

DOLF : Dat stuk visser daar tons, hij zit hier al van te viere, 't is achte en hij heeft nog geene oude schoen opgetrokken. Hij drinkt niet, hij rookt niet, en hij geeft er nog geen drinkgeld bij. Hoe zoude gij willen dat wij ons schulden kunnen betalen. (*droog tot Tieste*) Hoeveel schulden hè 'k aan u Tieste?

TIESTE : 95,30 frank.

DOLF : (*zuchtend*) 95,30 frank... (*naar het gasthof*) En dat almaal veur heur!!

TIESTE : Luistert Dolf, ge kunt misschien nen hele goede garçon zijn, maar in de liefde zijde maar ne slechte schotelwasser, en ge moet aan mij niet expliqueren wat dat ne slechte schotelwasser is, 'k heb maar naar mijn eigen te kijken.

DOLF : En waarom? Is 't mijn schuld da'k zot ben van ons madam?

TIESTE : Dat is waar. Zot moede in alle geval zijn veur heur alle dagen rozen te zenden mee een kaartje aan "Van een onbekende aanbieder". Jamaar dat het tons nog van uw geld was, maar 't ben te 'k ik die altijd moet betalen.

DOLF : Hewel is dat niet schone, Tieste? Zo delen we broederlijk.

TIESTE : Hoe broederlijk?

DOLF : Bij ja, ik ben den onbekende aanbieder en gij den betaalder.

TIESTE : Allee, ge zijt gij bedankt zulle.

DOLF : Ach zie Tieste, als ons madam in mijn ogen kijkt... verlies ik het beetje verstand dat 'k heb.

TIESTE : (*droog*) En als 'k ik in mijne portemonnaie kijke word ik half onnozel.

DOLF : Zaagt azo niet, ge zult uw geld wel krijgen.

TIESTE : In 't jaar één als d' uilen preeken.

DOLF : Nee, van als ik mee ons madam getrouwd ben.

TIESTE : Ja, dat zal tons in 't jaar twee zijn als d'onnozeleirs verstandig worden... Past op, z'is daar!

LIEZA : (*een wilskrachtige, mooie vrouw, op uit het gasthof.*) Wat is dat hier? Wat stade g'ulder hier alle twee te doen? Er is niemand binnen! En ge weet pertan dat alle

minuten ons eerste vacantielogeurs mee het tramke gaan toekomen. In de keuken staat er nen boel schotels waar dade niet kunt over kijken, en ter is nog geen ene menu geschreven! Dade kinders waar 'k zou ilder wat oovragen geven!

DOLF : (*verliefd tot Tieste*) Och z' is toch weere zo vriendelijk!

TIESTE : Een vriendelijk oovrage is ook niet slecht!

LIEZA : (*tot Tieste*) Allee vooruit gij, naar de keuken schotels gaan wassen! (*Ze legt enkele terrastafelkleedjes in orde.*)

TIESTE : Ja madam... (*stil tot Dolf*) Peist op mijn 95,30 frank.

DOLF : Wacht... (*gaat in zijn zak*) Hier hedde al 30 centiemen, de 95 frank zullen volgen.

TIESTE : Jamaar...

LIEZA : Hewel stade daar nu nog altijd?!

TIESTE : Neen nee ik madam.

LIEZA : Hoe nee ik?!

TIESTE : Allee, 't is te zeggen, 'k sta hier nog altijd, maar 'k was juist tewege van te beginnen lopen. Kijk... (*loopt af in gasthof*)

LIEZA : En gij Dolf, hedde ook niet g'hoord wat dat 'k u gezegd heb?

DOLF : (*haar verliefd beijkend*) Nee ik.

LIEZA : Dade naar binnen moet gaan de menu's opmaken...

DOLF : (*als boven*) Ja ik.

LIEZA : (*bezieet hem goed*) Zeg ne keer, waarveure stade gij mij zo mee kalversogen te bekijken?

DOLF : (*verliefd*) Lieza... Lieske... Liezepiezeke...

LIEZA : Adolf, veur de laatste keer, veur u ben ik uw bazinne, weduwe Alice de Meulemeester. En 'k ga u nog ene keer verwittigen: nadat over drij jaar mijne man gestorven was hebben er sedertdien al 5 chef-garçons geweest die mij almaal mee zo kalversogen gelijk gij bekeken hèn, 'k heb ze almaal buiten gesmeten. Als ge niet wilt dade gij 't half dozijn zijt, steekt uw kalversogen in uwe zak en doet uwen dienst.

DOLF : Hoe kan ik al beter mijnen dienst doen dan mee op u verliefd te zijn, Lieske...

LIEZA : (*gebiedend*) Madam!

DOLF : Madam... van mijn herte...! Ter heeft ne keer ne groten dichter gezegd: "Ik schenk u..." (*Ziet de brief die hij nog steeds in de handen heeft.*)

LIEZA : Hewel, wat schenkte mij?

DOLF : (*nuchter*) Dienen brief die de facteur gebracht heeft.

LIEZA : (*neemt vlug de brief*) Koste mij dat niet eerder gegeven hèn, ezel.

DOLF : (*treurig*) Meneer den ezels, 'k heb ne stijve kol aan.

LIEZA : (*leest vlug het adres op de achterkant. Blij.*) Oh, 't is van ingenieur meneer Waaier...

DOLF : Waaier?

LIEZA : Ja, ne kalant van alle jaren... (*In de wolken, terwijl ze de brief opent.*) Och, 't is toch zo ne schone jongen... Zo 'n schouders heeft hij... zo'n armes... (*Ze leest de brief.*)

(*Dolf doet haar bewegingen van "zo'n schouders en zo'n armes" na. Komt aan zijn eigen biceps en schrikt dat er zo weinig onder zit.*)

LIEZA : Hij komt vandaag... En hij moet weere dezelfde kamer hèn van alle jaren... Daar, de deze met den balkon... kom Dolf, we gaan ze zeere gaan in orde brengen... (*Ze wil naar het Gasthof lopen.*)

DOLF : (*Gaat met een heldhaftige houding voor haar staan.*) Nee! Al heeft hij zo 'n armes en zo 'n schouders... (*wijst verkeerd*) Toch zulde over mijn lijk passeren eer dade die kamer met dienen balkon in orde gaat gaan brengen!

LIEZA : Zeg, voelde u niet wel dan?

DOLF : Neen ik, 'k voele mij niet wel... Want gij zijt te snel. Voilà, 't rijmt. Is meneer Waaier ingenieur, 'k benne 'k ik dichter!

LIEZA : Zie Dolf, g'hebt chance da'k mij goed kan inhouden, of 'k gaf u... (*dreigend met de hand om te slaan.*)

DOLF : (*dichterlijk, in gebrekkig Nederlands*) Het kan mij niet schelen, ieder oorvage zal voor mij een streling zijn van uwe blauwe... (*ziet in haar ogen*)... bruine ogen!

LIEZA : Zeg ne keer Dolf mee welk recht zijde gij jaloers?

DOLF : Mee welk recht? (*lacht*) Mee het recht van ne jonge schone man gelijk ik, die verliefd is op een schone jonge weeuwe gelijk gij! Luistert Lieza, laat mij u ene keer zeggen...

LIEZA : g' Hebt hier niets te zeggen!

DOLF : En toch zuldet weten!

LIEZA : Ik verbied het u!

DOLF : (*op het Gasthof wijzend*) Daar binnen, ja! Daar kunde mij verbieden! Maar hier (*op zijn hart wijzend*) ... Hier heeft er niemand te kommanderen! Nu of nooit... Maar zeggen zal ik het u!

Het moet iets wonderbaars toch zijn. Lied 2

DOLF : Nu of nooit, alsjeblijft,
 Nu of nooit,
 Zonder weerleggen, wil 'k u zeggen.
 Wat er hier, van binnen,
 Waar dat 't slaat,
 Veur u alleen geschreven staat.

refrein

Het moet iets wonderbaars toch zijn,
 Deur u bemint te worden.
 Zonder uw min heeft niets nog weerde,
 Zolang ik leef op eerde.
 Ik kan niets schoonders mij meer denken,
 Dan u mijn hert te schenken,
 Als ik maar wist, vast beslist,
 Zeker wist dat gij mij ook mint.

LIEZA : Luister Dolf,
 De laatste keer Adolf,
 Zonder weerleggen wil 'k u zeggen.
 Ge vergeet dade garçon maar zijt,
 En heel uw liefd' is dwazigheid.

refrein

DOLF : Het moet iets wonderbaars toch zijn,
 Deur u bemind te worden.

LIEZA : Adolf zijt toch ne keer verstandig,
 En blijf toch niet zo onhandig.

DOLF : Ik kan niets schoonders mij meer denken.

LIEZA : (*sprekend*) Hewel denkt maar. Maar ik moe naar binnen om veur de gasten te zorgen en 'k hoope dade hetzelfde zult doen wat dat uw bazinne doet... (*alvorens af te gaan*) ... Garçon! (*af in gasthof*)

refrein

DOLF : Het moet iets wonderbaars toch zijn,
 Deur u bemind te worden,
 Zonder uw min heeft niets nog weerde,
 Zolang ik leef op eerde.
 Ik kan niets schoonders mij meer denken,
 Dan u mijn hert te schenken.
 Als ik maar wist, vast beslist
 Zeker wist dat gij mij ook mint.

(Tijdens het lied zijn beiden af in het Gasthof. Pier Waaier op met een fiets, sportief gekleed. Hij stapt af en ademt met genoeg de goede buitenlucht in. Dolf komt terug op. Pier bemerkt Dolf. Hij spreekt Nederlands.)

PIER : Ah... garçon.

DOLF : *(Bij hem, maar achterdochtig)* Me voilà!

PIER : Is mevrouw, de bazin van "'t Heilig Luizeke" er niet? Ik heb haar een brief geschreven om haar van m'n komst te verwittigen.

DOLF : Ah... Meneer is den ingenieur...

PIER : Ja...

DOLF : Mee zo'n schouders en zo'n armes...

PIER : *(bezieet hem even)* M'n naam is Pier Waaier.

DOLF : ... Pier Waaier...

PIER : Wilt u even mevrouw verwittigen...

DOLF : *(tegen z'n zin, naar deur, roept naar binnen)* Madam, uwe Pierewaaier is hier.

PIER : Garçon, doet u even m'n fiets weg.

DOLF : *(nijdig)* Mee veel plezier. *(Steekt de hand uit om drinkgeld te ontvangen.)*

PIER : *(Bezieet de hand en dan Dolf.)* Dank u.

DOLF : Ge zijt bedankt. *(Steekt de hand in de zak)* 'k Zal het wel krijgen, zulle meneer.

(Af, voor het Gasthof met de fiets. Op hetzelfde ogenblik komt Lieza op.)

LIEZA : *(geweldig vriendelijk)* Wel wel, meneer Waaier... Welkom aan de Leie...
 Welkom in het "Heilig Luizeke".

PIER : Dag mevrouw Lieza... Ik dank u voor uw welkomsgroet... En het is me weer een waar genoegen, m'n vakantie door te kunnen brengen aan de Leie in het Heilig Luizeke!

LIEZA : Voor ons... en bijzonder veur mij... is het ook een groot plezier! En zoals ieder jaar, staat uw kamer mee den balkon ongeduldig op u te wachten!

PIER : Dank u nogmaals vriendelijk!

LIEZA : (*een weinig verlegen*) Feitelijk, meneer Waaier, ben ik het die u moet bedanken!

PIER : Mij?

LIEZA : Ja, veur de schone rozen diede mij al sedert een paar weken iedere dag stuurt!

PIER : (*verwonderd*) Rozen?

LIEZA : Ja, mee een kaartje aan "Van een onbekende aanbieder". Ja, onbekend zijde niet, want 'k kost natuurlijk peinzen dat van u kwam.

PIER : Helaas mevrouw, ik moet u ontgoochelen, maar die rozen zijn niet van mij.

LIEZA : (*onthutst*) Niet van u?

PIER : Nee. En waarom moet het nu juist van mij zijn? Ik ben er van overtuigd dat het u aan aanbidders niet zal ontbreken!

LIEZA : (*steeds in gedachten*) Ah, dat is van u niet!

PIER : En ik moet u nogmaals ontgoochelen mevrouw, en langs de ene kant gezien is het ook wel een ontgoocheling voor mij... Maar ik zal niet zoals ieder jaar m'n volledige vakantie hier kunnen doorbrengen.

LIEZA : Serieus?

PIER : Nee. Ik verwacht een brief of een telegram, en dan moet ik aanstonds vertrekken.

LIEZA : Van uw werk?

PIER : Nee, dat blijft nog een geheim, maar als het antwoord bevestigend is dan kan ik u verzekeren dat Pier Waaier, die hier voor u staat, de gelukkigste mens zal zijn van de wereld.

LIEZA : Allee, 'k hoop het voor u!

PIER : Dank u. (*Neemt haar bij de handen*) Maar intussentijd, mevrouw Lieza, ben ik toch ook gelukkig. Gelukkig weer bij u te zijn... Gelukkig weer aan de Leie te zijn... De Leie, waar men alles en gans de wereld hemelsblauw ziet.

Zo blauw, zo blauw Lied 3

PIER : Vandaag voel ik mij,
 Zo rustig, tevreden,
 En niet zonder reden
 Voel ik me lustig, blij.

LIEZA : Het is de natuur,
 Het groot avontuur,
 Alles schijnt blauw en sleept ons mede.

refrein

SAMEN : Zo blauw, zo blauw, zo hemelsblauw.
 Als ik rond mij alles aanschouw.
 Gans het Leiestrand,
 Hemel, water, land,
 Schijnt me blauw, als het blauw van uw ogen.
 De bloemen met de morgendauw,
 Ze lijken mij het mooiste blauw,
 Alles lacht ons toe,
 Alles wenkt ons toe,
 Ik zie de wereld blauw.

LIEZA : Alles schijnt vandaag,
 Zo blij opgetogen,
 En 'k zie met m'n ogen
 Wat ik in 't harte draag.

PIER : De wereld vol kleur,
 Vol zon en vol geur,
 't Is het blauw van de hemelbogen.

(Na het lied gaan beiden af. Na een poosje hoort men de bel van een tram.)

TIESTE : *(op, roepend)* Dolf... Dolf... Waar is den diene?!... Dolf!!

DOLF : *(op, moedeloos)* Wat schilt er?

TIESTE : Toe, 't tramke is daar!

DOLF : De pierewaaier is daar ook!

TIESTE : Waar is madam?

DOLF : Bij de pierewaaier!

TIESTE : Wat stude gij hier altijd pieren te waaien?! 't Tramke is daar... De kalanten veur
"t Heilig Luizeke"!

DOLF : (*ontgoocheld*) Wat kan mij dat tramke schillen... Die kalanten... dat Heilig
Luizeke... (*slaat op zijn hart*) Hier!

TIESTE : Nee... Hier! (*Wijst op zijn broekzak en doet beweging van geld.*) Pieten
verdienen, dade mijn 95,30 frank kunt betalen!

DOLF : 'k Heb u toch al 95 frank betaald!

TIESTE : 30 centiemmen!

DOLF : Hewel ja, 't steekt nu toch zo nauwe niet.

TIESTE : (*Op de klanten wijzend*) Past op, ze stuiken binnen... Lachen Dolf... Peist op
uwe portemonnaie en **mijn** cents.

*(Dolf lacht tegen zijn goesting. Een pas getrouwd koppeltje op. Verliefd tegen
elkaar.)*

HIJ : Meneer, we zijn op speelvoyage... We zijn van de morgen juist getrouwd...

DOLF : Beter getrouwd of versmoord... 't Is alle twee sterven, maar 't één is nat en 't ander
is droge... Enne, madam en meneer zou'n hier een paar dagen willen komen
logeren?

ZIJ : Oh, dat blijft ons allemaal hetzelfde.

DOLF : En mij dan. Achterkamer... of een veurkamer, mee uitzicht op de Leie?

HIJ : Oh, dat blijft ons allemaal hetzelfde.

DOLF : En mij dan. Blijven madam en meneer hier eten vannamiddag?

ZIJ : Oh, dat blijft ons allemaal hetzelfde.

DOLF : En mij dan. (*schrijft op*) Dus laat ons zeggen: 8 dagen op kamer numero 12... Dat
is d'achterkamer, ziedet meneer, g'hebt het uitzicht op het speelplein veur de
kinders, de W.C. en alle andere achterkoerinrichtingen... (*fluisterend*) En wat dat
't bijzonderste is, ge zult daar niet gestoord worden.

HIJ : Oh, dat blijft ons allemaal hetzelfde.

DOLF : En mij dan. Als meneer en madam mij wil volgen?

HIJ & ZIJ : Oh, dat blijft ons allemaal hetzelfde.

DOLF : Luistert madam en meneer, 't is 't hoope als ge hier voort gaat en ge geeft honderd frank tevele als drinkgeld, dat het ulder ook allemaal hetzelfde zal blijven. (*af gevolgd van hij en zij*)

ROSALIE : (*Is ondertussen opgekomen. Bij Tieste. Ze is het type van een oude jonge dochter.*) Pardon meneer, zoude mij de schotelwasser van 't Heilig Luizeke willen roepen.

TIESTE : Aanwezig!

ROSALIE : Ik bedoel: Louis diene lange, magere!

TIESTE : Louis, de lange, magere is weg. Tieste de kleine, dikke is in zijn plaatse!

ROSALIE : Oh, dat is spijtig!

TIESTE : (*uiterst beleefd*) Ge zijt wel honderduizend keren bedankt madam.

ROSALIE : Ge moet weten: ik ben mademoiselle Rosalie Geernaart...

TIESTE : Ik ben Tieste Van Oostende!

ROSALIE : Aangenaam.

TIESTE : De aangenaamte is heel veur mij.

ROSALIE : Ik kom hier al vijftien jaar, en ieder jaar kom ik altijd heel goed overeen mee de schotelwasser...

TIESTE : Ah, mademoiselle heeft de "specialité des laveurs d'assiette".

ROSALIE : Maar spijtig genoeg is 't ieder jaar nen andere.

TIESTE : Een schoon vooruitzicht veur mij.

ROSALIE : Oh meneer, zoude mij ne keer ne groten dienst willen bewijzen? Leidt mij ne keer in de keuken rond...

TIESTE : Mee veel plezier... Ter is misschien moyen veur mij een handje toe te steken... (*Beweging van schotelwassen*)

ROSALIE : (*in vervoering*) Die keuken waar dat verleden jaar Louis zo altijd in 't muis van mijn hand nijptege. (neep) Och meneer, 'k kwame toch zo goed overeen mee Louis.

TIESTE : Maar 'k ben overtuigd dade mee mij beter overeen zult komen. Ons namen alleen zeggen het al. Gij Rosalie Geernaart en ik Tieste Van Oostende... dat is tegare (samen): Geernaart Van Oostende. (*beiden af*)

PROSPER : (*in komische sportkledij*) Is 't er hier niemand niet?... 't Is spijtig, maar allee 't is ook den eerste keer da'k hier kome. En 'k ben zeker moesten ze weten wie da'k ben dat ze mij mee de fanfare aan 't tramke zou'n afgehaald hèn. Ik ben Prosper Grootmans, zoone van de klakkefabrieke "Grootmans en Zoon". Zoon dat bente 'k ik. Ik, Prosper, den uitvinder van de klakke mee de zonnekleppe, enig in

België, nog nooit gezien. Niets dat gemakkelijker is of een zonnekleppe aan uw klakke, want als de zonne schijnt deur de kleppe van uw klakke, geeft die kleppe van uw klakke een zacht licht aan d'ogen. Daarom aarzel niet en koopt de kleppe mee de zonneklakke... nee... de klakke mee de zonnekleppe van de klakkefabrieke "Grootmans en Zoon". Ten andere, kijk naar mij. Hoe schone benne 'k ik er niet mee. Natuurlijk 'k weete wel, 'k ben al schone van mijn eigen, mee nen niets benne 'k ik proper. Maar diene niets is wel iets. (*Neemt zijn pet af, hij heeft een kaalkop*) Bezieet de lijn van die zonneklepklakke. (*voelt aan zijn hoofd*) Da'k een beetje te weinig haar heb daar moede niet naar zien. 'k Ben zonder haar geboren. Ten andere, dat is mijne charme, want al de dames zeggen tegen mij: de snelle (knappe) Prosper.

Prosper Lied 4

PROSPER : Ten alze 'k ik geboren was, dat weete 'k ik nog wel,
 Die waze 'k ik al snel.
 Zo proper wit van vel.
 Als ze mij zagen liggen riep elkeen: Is dat ne schat.
 Dat is de schoonste jongen van de stad.

refrein

Wat kan Prosper daar nu aan doen dat hij zo snel is?
 Dat hij zo slank van lijn is, en elegant.
 En dat daarbij ook nog Prosper zo fijn van vel is.
 Zo goed gemaakt van oores, poten en galant.
 Wat kan Prosper daar nu aan doen dat hij zo snel is?
 En ieder man die wordt van jaloeieë groen.
 Omdat hij bij de dames toch altijd zo fel is.
 Wat kan Prosper, snelle Prosper daar nu aan doen.

Van alze 'k ieverst binnen kom kunde't schoon zien.
 Subiet een vrouw of tien,
 Die staan mij te bezien.
 Maar alze 'k ik mijn muts afpakke, tons die is 't gedaan.
 Geen vrouwe die van mij nog weg wil gaan.

(naar refrein: zang of dans)

(Na het lied gaat hij af. Crispijn op gevolgd van Siska. Crispijn is wat men noemt een oude brombeer, nooit tevreden, doch in de fond een gouden hart. Hij spreekt met een rollende "R". Bij zijn opkomst is hij geladen met twee grote valiezen. Siska is het tegenbeeld van haar vader. Ze is geweldig bedeesd en lispelt.)

CRISPIJN : Verdonderd... Verdonderd... Verdonderd!! *(Gaat aan één der tafeltjes zitten.)*

SISKA : Maar patje vloek toch zo niet!

CRISPIJN : Ei nee, 'k zal er mij een beetje zetten mee lachen zeker! Ik die zo girre naar d'Ardennen zou geweest hèn, 'k zit hier nu aan die smerige Leie. Eerst en vooral: geladen gelijk nen oude muilezel, tons daar achter op dat tramke, gebroken en gekraakt, op malkaar gekropen gelijk in een doze sardienen! En 'k zou er nog niet mogen bij vloeken! Verdonderd! Verdonderd! Verdonderd!

SISKA : Maar patje, wat zoude nu in d'Ardennen gedaan hèn? Wat is er daar te zien? Niets anders of bomen en bergen!

CRISPIJN : Ei verdonderd wat is er hier t zien? Water dat drij uren boven de wind stinkt! En ginder in d'Ardennen ha'k zo van die grote forellen kunnen eten!

SISKA : Maar patje hier kunde toch palink in 't groen krijgen!

CRISPIJN : Eèèèè... Verdonderd, ge weet da'k dat niet mag, palink in 't groen is precies gekapt gès (gras) mee ne grote worm in.

DOLF : *(Op, naar Crispijn.)* Mee wat kan ik madam en meneer van dienst zijn?

CRISPIJN : Mee ons gerust te laten, verdonderd!

DOLF : 'k Vraage niet beter. *(wil weer af)*

CRISPIJN : Garçon! Verdonderd, ge gaat ons hier toch niet laten zitten zeker?

DOLF : Als meneer zal weten wat dat hij wilt ben ik aan zijn expositie.

CRISPIJN : Weete wat da'k wille? Verdonderd, 'k weet van eigen wat da'k wille! 'k Wille naar d'Ardennen gaan!

DOLF : Tons heeft meneer hem gemist van tramke!

SISKA : Ah meneer, ge moet naar mijn papa niet kijken...

CRISPIJN : Nee? Ben ik zo moeilijk misschien?

DOLF : Schone is wat anders!

SISKA : 'k Wil zeggen: dat mijn papa altijd zo opschiet!